

عنوان مقاله:

تیلاپیا گونه ای مناسب یا مهاجم؟

محل انتشار:

نخستین کنفرانس ملی دستاوردهای نوین در علوم زیستی و کشاورزی (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 6

نویسندگان:

سیده زهرا معصومی زاده - گروه شیلات، دانشکده کشاورزی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد اهواز، اهواز، ایران

سالار صباحی - گروه شیلات، دانشکده کشاورزی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد اهواز، اهواز، ایران

خلاصه مقاله:

ماهی تیلاپیا بعد از کپورماهیان دومین ماهی پرورشی از نظر میزان تولید در جهان و رتبه سوم آبریان پرورشی را دارد که به دلیل خصوصیات مثبتی مانند امکان تطابق با محیط جدید، تولید مثل سریع و رشد مناسب در بیش از صد کشور جهان به عنوان ماهی پرورشی پذیرفته شده است. معرفی برخی گونه های غیر بومی از کشورهای جهان در کنار تاثیرات مثبت اقتصادی، منجر به آسیب های جدی به اکوسیستم، جانوران بومی و ساختارهای اقتصادی می شود. گونه هایی مانند شانه دار دریای خزر، گیاه آزولا در تالاب های شمال، کپور علف خوار در تالاب هامون و ... تا کنون اثرات مخربی بر منابع آبی کشور داشته اند لذا تریدهایی برای معرفی ماهی تیلاپیا به عنوان یک گونه مناسب در آبرزی پروری به وجود آمده است. ورود این گونه به اکوسیستم های طبیعی و دارا بودن همان خصوصیات مثبت برای پرورش (مانند تولید مثل سریع و سازگاری با بسیاری از محیط ها) سبب شده است که این گونه مانند گونه های مهاجم پتانسیل تاثیرات مخرب بر اکوسیستم های آبی را داشته باشد. اگرچه تمهیداتی در خصوص جلوگیری از ورود آن به منابع آبی وجود دارد اما در صورت ناکارآمد بودن این تمهیدات خسارات جبران ناپذیر اقتصادی و زیست محیطی پیش رو خواهد بود.

کلمات کلیدی:

تیلاپیا، گونه مهاجم، آبرزی پروری

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/417997>

